

Før 1858-06-14

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

Jens Adolf Jerichau

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

London

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Andreas Achenbach

Prins Albert af Storbritannien

Charles Eastlake

Elizabeth Eastlake

Agnete Jerichau

Harald Jerichau

Line Jerichau

Louise Jerichau

Thorald Jerichau

Edwin Landseer

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

DOKUMENTINDHOLD

Elisabeth Jerichau Baumann har været til selskab hos det prominente par Charles og Elizabeth Eastlake, der sikrer hende gode kontakter under opholdet. I brevet minder hun desuden ægtefællen om, at han skal sørge for at udnævne en række centrale aktører i engelsk kunstliv som udenlandske medlemmer af kunstakademiet i København. Jens Adolf Jerichau bestred gennem to perioder (1857-1860 og 1860-1863) stillingen som direktør for Kunstakademiet ved siden af sit professorat. Brevet er skrevet efter den 5. juni og før den 14. juni 1858.

TRANSSKRIFTION

[Brevets indledning mangler]

[Juni 1858]

Ved Du at jeg var hos Eastlakes¹ til Aften og blev blandt andre forestillet til Sir Edwin Landseer² som vil vise mig sit Studio, en sjælden Udmærkelse som mange af de betydeligste fremmede Konstnere ei har naaet, endog de ventede som Achenbach³ 14 Dage derpaa. Hvor meget vil jeg have at fortælle Dig min søde Adolf!! Du kan troe at skjøndt jeg finder det vigtig at blive til den 22de saa længes min hele Sjæl efter Dig og vores elskede søde Børn. Jeg faaer Fuldmaane og forhaabentlig det deiligste Vejr til Overfarten.

[2] Og naar jeg næste Foraar igjen kommer her, saa maae jeg have nogle Afstøbninger af dine bedste Antiquer⁴ med mig, thi jeg troer, her er det eneste Sted hvor Du vil kunde opnaae noget ja meget derved. Men husk paa at Du ej forsømmer at udnævne de nævnte Herrer til Medlemmer, ligesom Prinds Albert⁵, det kunde blive af største Vigtighed til Dig, især for Antikernes Salg. Lev vel min Elskede! Vil Du glæde mig med et Brev desbedre, den 22de reiser jeg herfra om Morgen den tidlig undtagen jeg blev syg eller døde som Gud vil forbyde.

[3] Men med denne Tanke vil jeg ikke plage Dig ifald Du ei vilde kunde følge med, saameget jeg end troer at Du vilde kunne have Gavn heraf. – Du klager over al den mange Tid der gaaer til uvæsentlige Ting i din Direktor=Stilling⁶, men vær sikker paa, at naar vi begge to benytter disse 3 Aar rigtig kunne Din Stilling være af megen Værd for os. Hvor meget vil jeg dog have at meddele Dig naar jeg kommer hjemme, og forfrisket og freidig føler [jeg] mig, som jeg ikke kan udtrykke Dig, det er Solskinnets Skyld, det behøver vi Mennesker ogsaa ligesom hele Naturen for at skyde friske glædelige Haabets Skud der i Tiden skal skygge for os med det tætte Løv, for at udvikle Knupperne til duftende glædelige Blomster.

Men nu længes jeg efter mine elskede Knupper derhjemme og at hvile mig hos Dig og at favnes af Dine stærke trofaste Arme. Gud holde sin Haand over Jer alle I Kjære. Snart er jeg med hans naadige Bistand i det kjære Hjem. Lev vel

Din trofaste Elisabeth

Til min Kjære Thoralt⁷ og Haralt⁸ sender jeg mine hjerteligste Hilsner og beder kun at de ej svømmer bort fra Moder, thi jeg er tilmode som Hønen der har udruget Ællingerne der piadsker i Vandet.

Lille Titi⁹ og Visemoer¹⁰ lader nok være med at svømme troer jeg forvist. Ak hvor jeg glæder mig til at komme hjem til Jer Alle! Lev vel! —

Lev vel hils Line¹¹. Kyss Børnene kjærligt fra deres trofaste Moder. Gud velsigne jer alle I Elskede!

¹ Charles Eastlake og Elizabeth Eastlake

² Edwin Landseer

³ Andreas Achenbach

⁴ Jerichau erhvervede i Rom i 1854 en en samling antikke skulpturer. Jerichau Baumann forsøgte tålmodigt de følgende mange år at sælge samlingen, hvilket fremgår af brevene fra London, og fra breve fra Paris samt en række tyske byer, hvor hun opholdt sig gennem årene.

⁵ Prins Albert

⁶ Jerichau bestred posten som Kunstakademiets direktør 1857-1860 og 1860-1863.

⁷ Thorald Jerichau

⁸ Harald Jerichau

⁹ Agnete Jerichau

¹⁰ Louise Jerichau

¹¹ Line Jerichau

Ved Du at jeg var hos
Eustakius til Luffen og blev
blandt andet forestillet
af Hr. L. E. E. Landauer.
som vil vise mig sit Studio,
en spælden bemærkelse, som
mange af de kitzdeligste frim.
konstere i hus været, endog
de ventede som København
14 Dage deeper. Hvor meget
vil jeg have at fortælle
Dig min søde Adelf! Du
kan tro at skjønt jeg finder
det rigtig at blive til den 22de
maa længes min hele sjæl
efter Dig og vores søde
søde Børn. Lykønsker
Fuldmaane og frohæbert
det deiligste Nyår til Overfærd.

Ik waar jeg næste Foraar
 igjen kommer her, saa maaske
 jeg have nogle Aftobninger
 af den sidste Lekturer med
 mig, thi jeg troer, her er det
 eneste Sted hvor den vil
 kunde opnaae noget ja
 meget Gode. Men husk
 sig at Du ej forvinder at
 indsaar de nævnte Herre
 til Medlemmer, Cygdon
 Prinds Albert, det kan de
 blive af største Vigtighed
 til Dig, naar det Antikernes
 Selsk. Lev vel en Elskede!
 I. d. Du glæder mig med et Brev
 Beskrive, den 22de reiser jeg
 herfra om Morgenen til Høj
 antages jeg blev 1899 eller 1900
 som end vil forbyde.

Men med Din Tanke vil jeg ikke plage
Dig, fordi Du ei vilde kunde følge, men
jeg end tror at Du vilde kunde have
Gode besøg. — Du klager over al
den mange Tid der gæver til uinteressante
Sag i Din Director = Skilling, men var
villig her, at naar vi begge to bejler
Dine 3 Aar rigtig kan Din Skilling
været af meget Gavn for os. Hvor meget
vil jeg dog have at meddele Dig naar
jeg kommer hjem, og forfrisket og freidig
føler jeg mig, som jeg ikke kan udrykke
Dig, det er Solkinnets Skyld, det behøver
vi Mennesker ikke ligesom hele Naturen
for at skynde forke glædelige Hæbets Stand
der i Tiden skal stikke for os med det
hvide Loo, for at adskille Knapperne og
Daffende glædelige Blomster.

Men nu lægger jeg efter min elskede Knapp
dertil at høre mig hos Dig og at for
føres af Dine store trofaste Loven.
Gud holde os Haand over For Alle
i Hjørne. Sært er jeg med hans usædige
Givend indet hvide Hjørne. Lev med
Din trofaste Elskede.

Til min kjære Tharalt og Haralt
sender jeg mine hjerteligste Hilsener
og beder kun at de ej sømmer bort
fra Moder, thi jeg er tilmode som
Hønen der har ædruet Ællingerne
der pindker i Javdet.

Little Titi og Virenever lad os
nok være med at sødme træer
jeg forvir. Al hvor jeg gader
mig til et lille bjerg til Jer
Alle! Lev vel. —